

บทที่ ๘

แนวทางการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ก่อนที่จะพิจารณาแนวทางการต่อสู้ของ พคท. ว่าจำเป็นไปในรูปใด และได้รับอิทธิพลจากแหล่งใดมากน้อยเพียงไร สิ่งที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาแนวทางของ พคท. คือ วัตถุประสงค์และแนวทางการต่อสู้ของคอมมิวนิสต์ โดยจะพิจารณาแยกกันในประเด็นของวัตถุประสงค์ข้อหนึ่ง และแนวทางการต่อสู้ของคอมมิวนิสต์ข้อหนึ่ง จากนั้นจึงจะกล่าวถึงแนวทางการต่อสู้ของ พคท. ในรายละเอียด

๑. วัตถุประสงค์ของคอมมิวนิสต์

ลัทธิสากลหรืออีกนัยหนึ่งลัทธิระหว่างชาติ (**Internationalism**) เป็นแนวความคิดสำคัญประการหนึ่งที่พวกรวมกันคอมมิวนิสต์ยึดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติ แนวความคิดดังกล่าวเป็นผลจากการวิเคราะห์ของมาร์กซ์เกี่ยวกับการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพ ในอันที่จะสร้างสังคมคอมมิวนิสต์หรือสังคมเผด็จการ โดยชนชั้นกรรมาชีพหา สภาพการกดขี่ขูดรีดที่ชนชั้นกรรมาชีพได้รับอยู่นั้นเป็นผลจากสังคมภายใต้ลัทธิทุนนิยม และการจะปลดแอกของชนชั้นกรรมาชีพได้นั้นจะต้องต่อสู้กับระบบทุนนิยมเพื่อยุติอำนาจรัฐ และเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่ระบบสังคมนิยม แต่เนื่องจากระบบทุนนิยมได้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง โดยประเทศต่างๆ ทำการค้าติดต่อสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกัน ฉะนั้น การต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพจึงไม่อาจจะกระทำโดยลำพังในชาติใดชาติหนึ่ง แต่จะต้องกระทำโดยรวมกำลังกันทั่วโลกให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิฉะนั้นแล้วก็ไม่อาจจะเอาชนะ

ระบบทุนนิยมได้ กลาวโดยสรุป ลักษณะสากลของคอมมิวนิสต์ทุกพรรคคอมมิวนิสต์
ทุกพรรคจะทำการปฏิวัติโดยมีหลักการเดียว - เลนินเป็นทฤษฎีผู้นำ และดำเนินการ
โดยประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ดี ลักษณะสากลของคอมมิวนิสต์มีลักษณะสากลนิยมอย่างเดียวกัน หากมี
ลักษณะประจำชาติด้วย และลักษณะทั้งสองเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นต่อกันและเกื้อกูลซึ่ง
กันและกัน พรรคคอมมิวนิสต์หรือขบวนการคอมมิวนิสต์ใดๆ ก็จะต้องมีลักษณะทั้งสองนี้
กล่าวคือ ในค่านิยมสากลนิยม พรรคคอมมิวนิสต์ทุกพรรคจะต้องมีหลักการเดียว - เลนิน
เป็นทฤษฎีผู้นำการปฏิวัติ และพรรคคอมมิวนิสต์ในแต่ละประเทศจะต้องประสานสัมพันธ์
ซึ่งกันและกันในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ด้านทฤษฎี ด้านการจัดตั้ง ด้านความคิด
หรืออื่นๆ โดยมีจุดมุ่งหมายรวมกันในอนาคตจะรวมกันปฏิวัติโลกให้เป็นสังคมนิยมคอมมิวนิสต์
นอกจากจะหมายถึงการมีอุดมการณ์ร่วมกัน หรือมีแนวความคิดแบบเดียวกันแล้ว ยัง
หมายความรวมถึงการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอีกด้วย กล่าวคือ พรรคใหญ่ช่วยเหลือพรรค
เล็ก หรือพรรคที่ทำการปฏิวัติสำเร็จแล้วให้ความช่วยเหลือพรรคหรือขบวนการที่อยู่ระหว่าง
การต่อสู้ ด้านประจำชาติหมายถึงว่า แม้พรรคคอมมิวนิสต์ทุกพรรคจะต้องยึดเอาหลักการ
เดียว - เลนินเป็นทฤษฎีผู้นำ แต่ในการนำหลักการเดียว - เลนินมาใช้ จะต้องพิจารณา
ประสานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในประเทศนั้นๆ ตลอดจนปัญหาและเงื่อนไขต่างๆ
ซึ่งย่อมจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ดังนั้น ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีของการปฏิวัติจึง
ควรแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ลักษณะประจำชาติยังหมายถึงการยืนหยัดบนขาของตนเอง
สามารถช่วยตัวเองได้ และขณะเดียวกันก็รับความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์ต่าง
ประเทศ ในเรื่องของการช่วยเหลือตัวเองนั้น คอมมิวนิสต์กล่าวว่า บทบาทการช่วย
ตัวเองของแต่ละพรรคมีความสำคัญเหนือความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์ต่างประเทศ

ซึ่งในหลักการให้ความช่วยเหลือกันนั้นคงอยู่บนหลักพื้นฐานสำคัญ ๔ ประการคือ.-

- ๑) ความสามัคคีของกรรมกรทั่วโลก
- ๒) การพึ่งตนเอง
- ๓) การช่วยเหลือซึ่งกันและกันบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน
- ๔) การปฏิบัติต้องมีจุดเริ่มต้นในประเทศนั้นๆ (เพราะการปฏิบัติมิใช่สินค้าออก)

กล่าวโดยสรุป พรรคคอมมิวนิสต์ทุกพรรคจะต้องมีทั้งลักษณะสากลและลักษณะประจำชาติ จะแตกต่างกันไปแต่เพียงว่าพรรคคอมมิวนิสต์แต่ละพรรคจะมีระดับของลักษณะสากลหรือลักษณะชาติมากน้อยต่างกันไป

๒. แนวทางการต่อสู้ของคอมมิวนิสต์

ลัทธิคอมมิวนิสต์ก่อนสมัยมากซ์เป็นลัทธิคอมมิวนิสต์แบบเพอฝัน และเลื่อนลอย ส่วนลัทธิมากซ์ - เลนิน เป็นสังคมนิยมแบบวิทยาศาสตร์ซึ่งมีลักษณะที่เป็นไปได้ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ พร้อมกันนั้นก็ยังได้เสนอแนวทางที่จะก้าวไปสู่สังคมนิยมตามอุดมการณ์นั้นด้วย ในความคิดของมากซ์ตามที่ปรากฏในแถลงการณ์คอมมิวนิสต์ แนวทางการเปลี่ยนสังคมนิยมที่ชนชั้นกรรมาชีพทั่วโลกจะต้องสามัคคีกัน โคนดมระบอบสังคมนิยมลักษณะซุควิค

๑. พ.ศ.๑.๖๖๖ สจ.วิ.ศ. บัณฑิตคอมมิวนิสต์สากล คำบรรยายที่
โรงเรียนนายทหารเรืออา.ไต้ เมื่อเดือน เมษายน ๒๕๑๖ หน้า ๔

ควยวิธีการรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำลายกรรมสิทธิ์ของชนชั้นนายทุน
 เนื่องจากมากมามีไปประกาศอย่างชัดแจ้งถึงการโค่นล้มควยวิธีการรุนแรงและการยึดอำนาจ
 รัฐว่ามีลักษณะอย่างไร จึงใ้ก่อกอให้เกิดการตีความแนวทางการต่อสู้ออกมาเป็น ๒
 แนวทางคือ แนวทางสันติ กับแนวทางการต่อสู้ควยอาวุธ

๒.๑ แนวทางสันติ

แนวทางสันติคือ แนวทางการต่อสู้ให้โค่นอำนาจรัฐควยการต่อสู้
 อย่างสันติและผ่านทางรัฐสภา การใช้กำลังอาจมีได้แต่เพียงส่วนน้อย สำหรับวิธีการ
 ต่อสู้ก็คือ การนัดหยุดงาน การเจรจาต่อรอง และการเรียกร้องสิทธิความเป็น
 ธรรมต่างๆ ผู้ที่เชื่อในแนวทางนี้เห็นว่าสังคมทุนนิยมจะ เปลี่ยนไปเป็นระบบสังคมนิยม
 นียมอย่างค่อยเป็นค่อยไปในตัวของมันเอง โดยชนชั้นกรรมาชีพจะโค่นอำนาจรัฐอย่าง
 สมบูรณ์ในที่สุด ผู้ที่เชื่อในแนวความคิดนี้ใ้คองคำพูดของมากมายนับสนุนแนว
 ความคิดของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำแถลงของมากมายนที่ประชุมใหญ่ขององคการ
 คอมมิวนิสต์สากลที่กรุงเฮก เนเธอร์แลนด์ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ค.ศ. ๑๙๗๒) ซึ่งเขา
 กล่าวในทำนองว่าในบางประเทศ เช่น อังกฤษ อเมริกา หรือเนเธอร์แลนด์ อาจจะ
 อยู่ในชายยกเว้นที่กรรมกรสามารถจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยสันติวิธีได้

หรือแม้แต่ในงานเขียนของเลนินในเรื่อง รัฐและการปฏิวัติ ซึ่งกล่าวถึงความคิด
 ของมากซ์เกี่ยวกับการปฏิวัติ โดยอ้างเจตนาของมากซ์ที่เขียนถึงคูเกลมันท์ ลง
 วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๑๘๘ (ค.ศ. ๑๘๘๑) ที่พูดถึงแต่การปฏิวัติในภาคพื้นทวีปยุโรป
 ทำให้มีการตีความกันภายหลังว่า มากซ์มีใตกำหนดค้ายตัวว่าจะต้อง โคนล้มควยวิธ
 รุนแรงและ "บดขยี้กลไกระบบราชการและทหาร" เสมอไปนั้น เลนินกล่าวว่า
 การที่มากซ์จำกัดข้อสรุปของเขาไว้แต่ในทวีปยุโรปเพียงแห่งเดียวนั้น ก็เนื่องจาก
 ในระยะปี ๒๑๘๘ (ค.ศ. ๑๘๘๑) อังกฤษมีลักษณะ "เศรษฐกิจแบบทุนนิยมบริสุทธ์" ไม่มี
 กลุมปกครองทางทหารและระบบราชการที่สลับซับซ้อน มากซ์จึงคัดอังกฤษออกไป
 เพราะเป็นที่ที่การปฏิวัติอาจจะทำได้โดยไมต้อง "ทำลายกลไกระบบราชการและทหาร"
 พร้อมกันอธิบายว่า "ปัจจุบัน ในปี ๑๘๙๗ (พ.ศ. ๒๔๖๐) อันเป็นยุคของสงครามจักร -
 พรรคินิยมครั้งใหญ่ครั้งแรกนั้น ข้อสงวนของมากซ์จึงกล่าวนำมาไม่คงควยเหตุผลอีก
 คอไป ทั้งอังกฤษ และอเมริกา" ฉะนั้นจะเห็นว่า แมแต่เลนินเองก็ปฏิเสธไม่ควา
 มากซ์มีขอยกเว้นสำหรับการปฏิวัติทำลายล้างระบบทุนนิยมในบางประเทศ

แนวทางสันติวิธีที่พัฒนามากในระยะหลังจาก มรณกรรมของมากซ์และเเอง เกิด
 จนถึงระยะการปฏิวัติในรัสเซียในปี ๒๔๖๐ (ค.ศ. ๑๙๑๗) การที่แนวทางสันติวิธีพัฒนามาก
 ก็เนื่องจากสภาพสังคมของยุโรปในขณะนั้น กล่าวคือ หลังจากมากซ์และเเองเกิดสประกาศ
 แดงการคอมมิวนิสต์แล้ว บุคคลทั้งสองรวมทั้งสาวกของเขาได้ทำการเคลื่อนไหวในหมู่

๓๐. วี.ไอ.เลนิน รัฐและการปฏิวัติ วิชา รัฐศาสตร์ แปล อองแล้ว

กรรมกรหลายประเทศในยุโรป และจัดตั้งพรรคของกรรมกรขึ้นเรียกว่า "พรรคสังคมนิยม -
 ธิปไตย" (Social Democratic Party) รวมทั้งได้จัดตั้งสมาคมกรรมกรสากลขึ้น
 เพื่อสร้างเอกภาพในการเคลื่อนไหว บรรดากรรมกรได้เคลื่อนไหวต่อสู้เรียกร้องสิทธิอย่าง
 จริงจังและกว้างขวาง ในระยะแรกมีชนชั้นนายทุนคอยโค่นขวางการกรรมกรอย่างรุนแรง แต่
 ระยะเวลาถัดมาก็เริ่มผ่อนปรนตามขอเรียกร้องของกรรมกร เนื่องจากตระหนักถึงพลังของกรรมกร
 ทำให้กรรมกรได้รับการตอบสนองในข้อเรียกร้องต่างๆ หลังจากมากซึ่งแก่กรรมแล้ว สภาพ
 การทำงานและความเป็นอยู่ของกรรมกรดีขึ้น เองเกิดส่อเองก็ดูเหมือนจะพอใจสภาพดังกล่าว
 และยอมรับแนวความคิด ก็จะเห็นได้จากข้อความท้ายสุดในคำนำของเขาลงวันที่ ๑
 พฤษภาคม ๒๕๒๓ (ค.ศ.๑๙๕๐) ของ แถลงการยัคคอมมิวนิสต์ ฉบับภาษาเยอรมัน พ.ศ.๒๕๒๓
 ว่า

" วันนั้น ขณะที่ข้าพเจ้าเขียนคำนำอยู่นี้ ชนชั้นกรรมกรทั่วยุโรปและอเมริกากำลังรวมพลังสู้รบ
 ของตน เป็นครั้งแรกที่พวกเขาจะรวมกันขึ้นเป็นกองทัพกองเดียวภายใต้ร่มเงาอันเดียวกัน
 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะหน้าประการเดียว คือกำหนดมาตรฐานการทำงานวันละ
 ๘ ชั่วโมง ในทางกฎหมายที่โดยประกาศโดยการประชุมสมัชชาผู้แทนสากล เมื่อ ๑๙๒๒

๔. คำว่า สากล นี้คือ สมาคมกรรมกรสากล ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๙
 (ค.ศ.๑๙๖๕) โดยมากซ์ และเอนเงิลส์ ภายหลังประสงค์ที่จะสร้างเอกภาพของกรรมกรและ
 เป็นองค์การนำในการต่อสู้ สมาคมนี้ล้มเลิกไปในปี ๒๕๑๗ มีผู้เรียกช่วงระยะเวลาดังกล่าว
 (พ.ศ.๒๕๐๙ - ๒๕๑๗) ว่าเป็น "ยุคสากลที่ ๑" ของขบวนการคอมมิวนิสต์สากล ส่วนยุคที่ ๒
 คือช่วงระหว่างปี พ.ศ.๒๕๑๒ - ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นระยะที่แนวทางสันติวิธีพิลลัทส์ถูก ผู้นำสำคัญนั้น
 เป็นชาวเยอรมันชื่อ คาร์ล เคาท์สกี (Karl Kautsky) ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเลนินและผู้นำของจีน
 ว่าโจมตีพวกกัทซึนแก ส่วนยุคที่ ๓ คือยุคขององค์การคอมินเทิร์น (Comintern) ในช่วง

พ.ศ. ๒๕๐๕ ณ เจนีวา และต่อมาได้ประกาศอีกครั้ง โดยการ
ประชุมสมัชชาผู้แทนกรรมกรเมื่อปี ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ณ ปารีส
สภาพในเวลานั้นย่อมจะทำให้นายทุนและเจ้านักทวิโลกรู้ว่า ชน
กรรมกรชีพในโลกเวลานี้สามัคคีกันอย่างแท้จริงแล้ว ถ้าหากมัน
มากซ์ไต่ยนอยู่กับชาวเขาและมองเห็นสภาพกับตนเองก็จะดีเหลือเกิน"

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการตามแนวทางสันติโคแก คาร์ล เคาทส์ก็
ชาวเยอรมัน สำหรับในรัสเซียโคแก เฟลแกนอฟ ซึ่งโคแกตั้งพรรคสังคมนิยมไปอยู่ใน
ประเทศรัสเซีย แนวทางสันติโคแกเริ่มหมดความนิยมไปหลังจากที่พรรคบอลเชวิคทำการปฏิวัติใน
รัสเซียโคแกเป็นผลสำเร็จในปี ๒๕๖๐ แนวทางนี้เริ่มมีอิทธิพลและบทบาทใหม่อีกครั้งในสหภาพ
โซเวียตในยุคของนิกิตา ครุสชอฟ ซึ่งมีนโยบายสำคัญคือการอยู่ร่วมกันโดยสันติ และการโค
อำนาจควรวินิจฉัยทางแห่งรัฐสภา

ระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๖ ซึ่งมีเลนินและสตาลินเป็นผู้นำคนสำคัญ ยุคนี้เป็น
ยุคที่ความสัมพันธ์ของโลกคอมมิวนิสต์มีความแน่นแฟ้น โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์ของสหภาพโซเวียต
เป็นผู้นำ และพรรคคอมมิวนิสต์อื่นจะรองรับเอาเมติ และแนวทางจากโคมินเทอร์น ซึ่งก็คือ
จากมอสโกนั่นเอง การปฏิบัติของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในระยะแรกมีองค์การ โคมินเทอร์น
เข้าไปมีบทบาทสำคัญ จากยุคที่ ๓ ก็มาถึงยุคขององค์การ โคมินฟอร์ม (Cominform)
คือช่วงระยะตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕ ซึ่งความสัมพันธ์ของโลกคอมมิวนิสต์ดำเนินไปอย่าง
หลวมๆ เป็นระยะที่ไม่มีองค์การจัดตั้งระดั้มโลก ยุคแต่ละยุคของขบวนการคอมมิวนิสต์สากล
มีลักษณะแตกต่างกันไปตามอิทธิพลของผู้นำและสภาพแวดล้อมในขณะนั้น

๕. คาร์ล มากซ์, เฟรเดอริค เองเงิลส์ แถลงการณ์พรรคคอมมิวนิสต์
(ฉบับภาษาไทย : แปลจาก "สรรนิพนธ์มากซ์และเองเงิลส์" เล่ม ๑ ฉบับภาษาจีน ของ
สำนักพิมพ์ประชาชน ปักกิ่ง เดือน พฤษภาคม ปี ๑๙๓๒) ชมรมหนังสือ แสงตะวันจัดพิมพ์
หน้า ๓๔

๒.๒ แนวทางรุนแรงหรือแนวทางการกดขี่กำลังอาวุธ

ผู้นำคนสำคัญในแนวทางรุนแรงคือ เลนิน เขามองเห็นว่าแนวทาง
 ที่มากซ์กำหนดไว้เป็นแนวทางการกดขี่ขูดรีดอย่างรุนแรง อดะวิธีนี้เป็นวิธีเดียวเท่านั้น
 ที่ชนชั้นกรรมาชีพจะเอาชนะชนชั้นนายทุน และยึดอำนาจรัฐได้ ในทัศนะของเลนินแนวทางสันติ
 เป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้ เขายังโจมตีฝ่ายแนวทางสันติว่าเป็นพวกลัทธิแก่ทฤษฎีคอมมิวนิสต์ของมากซ์
 ทฤษฎีของเลนินได้รับความสนับสนุนจากพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยแห่งรัสเซีย และโคเซา
 เป็นผู้นำในการปฏิวัติรัสเซียในปี ๑๙๑๗ เป็นผลสำเร็จ จนกระทั่งจัดตั้งรัฐบาลสังคมนิยมได้ใน
 ที่สุด ความสำเร็จของพรรคคอมมิวนิสต์รัสเซียบังคับให้แนวทางสันติเสื่อมความนิยม คอมมิวนิสต์
 ในหลายประเทศในยุโรปก็โคแยกตัวออกจากพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย จัดตั้งขึ้นเป็นพรรค
 คอมมิวนิสต์ตามแบบของสหภาพโซเวียต

ในประเทศจีน แนวทางรุนแรงก็ได้รับการยอมรับมาตั้งแต่คน
 เหมาเจ๋อซ่งกล่าวว่า การปฏิวัติขูดรีดกำลังอาวุธ เป็นวิถีทางที่ถูกมองแต่เพียงหนทางเดียวเท่านั้น
 ที่จะทำการยึดอำนาจรัฐได้สำเร็จ เหมาเจ๋อซ่งรับเอาแนวทางรุนแรงมาปฏิบัติ แต่ในคาน
 ยุทธศาสตร์นั้น เขามีใจคำนึงไปตามวิธีการของเลนินที่ไซกรรมกรเป็นกำลังหลักในการปฏิบัติ
 และทำการปฏิวัติในระยะอันสั้น จริงอยู่เขายังคงให้ความสำคัญกับกรรมกรว่าเป็นกำลังที่เป็นผู้นำ
 ของการปฏิวัติ แต่เขาก็อาศัยขบวนการชาวนาชาวนาในชนบทเป็นขุมกำลังของการปฏิวัติ โดยทำการ
 ปฏิวัติในชนบท และควยสงครามยืดเยื้อ ซึ่งนับเป็นผลจากลักษณะของประเทศจีนที่ต่างกันไป
 และเป็นผลจากความึกตักว่า พรรคคอมมิวนิสต์แต่ละพรรคจะต้องมีลักษณะสากลและลักษณะประจำ
 ชาติ

๓. แนวทางการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

จากจุดกำเนิดของขบวนการคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากคนจีนและลูกครึ่งจีน - ไทย พทท. จึงได้รับอิทธิพลคานอูคมการจากฝ่ายจีนมาตั้งแต่เริ่มตน แม้เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะสามารถยึดอำนาจรัฐบาลเผด็จการใหญ่ไคในปี ๒๔๙๒ และสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนส่วนหนึ่งจะเดินทางกลับประเทศจีน ตลอดจนได้มีการยุบสาขาพรรคคอมมิวนิสต์จีนในไทยแล้ว อิทธิพลของจีนก็ยังครอบงำ พทท. อยู่ทั้งทางคานกับบุคคลและคานอูคมการ เพราะสมาชิกพรรคระดับสูงส่วนใหญ่ยังคงโคแอกคนจีนที่มีความผูกพันกับจีนคอมมิวนิสต์อยู่ บางคนมีบทบาทในการก่อตั้งพรรคมาตั้งแต่ตน นอกจากนี้ พทท. ยังส่งสมาชิกระดับสูงจำนวนประมาณ ๔๔ คน ไปรับการศึกษาอบรมคานอูคมการที่สถาบันมากซ์ - เเลนิน ที่กรุงปักกิ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕ - ๒๕๐๐ อีกด้วย ภายใต้อการดำเนินงานของ พทท. จึงยึดเอาแนวทางแบบของจีน เน้นคองการยึดอำนาจรัฐด้วยกำลังอาวุธ ภายการทำสงครามประชาชนอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ

แนวทางรุนแรงเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับจาก พทท. มาตั้งแต่ตน แต่ พทท. ยังมิได้นำมาปฏิบัติหรือแสดงท่าทีในเรื่องนี้อย่างเปิดเผย แนวความคิดดังกล่าวจึงเป็นเพียงความคิดที่ได้รับการยอมรับเพียงภายในพรรค โดยมีใคเข้ามาปฏิบัติ ซึ่งเป็นผลจากทั้งคานอูควิสัยหรือเงื่อนไขจากภายในพรรค นั่นคือ พทท. ยังอยู่ในระยะพัฒนาตัวเองและไม่เข้มแข็งพอ และทางคานภวิสัยหรือเงื่อนไขจากสภาพแวดล้อมในประเทศขณะนั้น ซึ่งไม่มีเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยคองการใใช้วิธีการรุนแรงใค

และในการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคครั้งที่ ๒ ซึ่งประชุมเมื่อเดือน กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕ ก็ได้
 พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้และมีมติให้เร่งรีบแนวทางการต่อสู้กบฏอานาจรัฐในระยะหนึ่งก่อน จนกระทั่ง
 ในการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคครั้งที่ ๓ ในเดือนกันยายน ๒๕๐๔ ที่ประชุมสมัชชาจึงได้มีมติ
 ให้เริ่มดำเนินนโยบายตามแนวทางการต่อสู้กบฏอานาจรัฐเพื่อยึดอำนาจรัฐ โดยให้เริ่มเตรียม
 การจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธขึ้น

๖. การยึดอำนาจรัฐเป็นจุดหมายของ พทท. ในการปฏิวัติ โดย พทท. ได้พิจารณา
 เกี่ยวกับปัญหาอำนาจรัฐไว้ในเอกสาร พทท. เรื่อง ปัญหาการปฏิวัติประเทศไทย ว่า อำนาจรัฐ
 มีสองชนิดคือ อำนาจรัฐของชนส่วนน้อยที่กดขี่ปรามปรามประชาชน กับอำนาจรัฐของประชาชน
 รัฐของประชาชน หรืออีกนัยหนึ่งอำนาจของชนชั้นกรรมาชีพในสังคมนิยม พทท. กล่าวว่า การมีอำนาจ
 รัฐเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีในระยะแรกของการปฏิวัติ ซึ่งสังคมยังไม่ก้าวไปสู่ระบบสังคมนิยมและสังคม
 คอมมิวนิสต์ เพราะตราปิตุธิปไตยยังมีชนชั้นนายทุนอยู่เป็นสำคัญและเป็นตัวทำลายชนชั้นแล้ว ชาว
 คอมมิวนิสต์ที่ไม่ต้องการอำนาจรัฐก็ออกไป ฉะนั้นจุดหมายแรกของการต่อสู้คือการยึดอำนาจรัฐจาก
 ชนชั้นปกครอง โดยกล่าวว่า "การยึดอำนาจรัฐเป็นหัวใจที่สำคัญของปฏิวัติและเป็นภาระหนักที่ใจกลาง
 ของการปฏิวัติ การยึดอำนาจรัฐเป็นเพียงก้าวแรกของการปฏิวัติ เมื่อปฏิวัติสำเร็จก็จะต้องเสริม
 อำนาจรัฐใหม่แก่ชนชั้นเพื่อป้องกันการทำลายอำนาจของทุนนิยม ถัดจากนั้นจึงควรพิจารณาและปฏิบัติ "

พร้อมกันนั้นในคำพูดของหลินเปียวว่า " แม้จะมีงานมากมายเหลือหลายก็ตาม
 ก็จงอย่าลืมทิศทาง อย่าสูญเสียปัญหาใจกลาง อย่าลืมอำนาจรัฐ ลืมอำนาจรัฐคือล้มทศนะพินฐาน
 ของลัทธิมากซ์ ก็จะล้มการปฏิวัติก็จะสูญเสียการปฏิวัติ "

การต่อสู้ด้วยอาวุธ เริ่มปรากฏแก่คนทั่วไปเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๐๘ ซึ่งมีการปะทะครั้งแรกระหว่าง
 เจาหนาทกับกองกำลังติดอาวุธของคอมมิวนิสต์ในพมท.ที่อำเภอเวียงนคร จังหวัดนครพนม หลังจากนั้น
 การปะทะต่อสู้ระหว่างเจาหนาทกับกองกำลังของ พทท. เริ่มแพร่กระจายออกไปในภาคต่างๆ แนว
 ทางรุนแรงนี้ปรากฏเด่นชัดขึ้นในปลายปี ๒๕๑๑ โดยเริ่มจากการประกาศนโยบายเฉพาะหน้าของ
 พทท. ๑๐ ประการ ทางวิทยุเดือนเสียงประชาชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๑๑
 ซึ่ง พทท. ประกาศอย่างชัดเจนว่า พทท. มีนโยบายที่จะดำเนินสงครามประชาชนอย่างเด็ดเดี่ยว
 เพื่อขับไล่อิทธิพลอเมริกันออกจากประเทศ และ โคนลัมเบีย มาล จากนั้นก็ประกาศจัดตั้ง
 กองกำลังของ พทท. อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๒ เรียกว่า "กองทัพปลดแอก-
 ประชาชนแห่งประเทศไทย" (ทปท.) พทท. ยังคงยึดมั่นในแนวทางนี้อย่างแน่วแน่ และไต่ขยาย
 การต่อสู้ออกไปอย่างกว้างขวางและทวีความรุนแรงมากขึ้น พทท. ประกาศอย่างหนักแน่นที่จะทำ
 การต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธอยู่เสมอ คำประกาศที่สำคัญได้แก่ "แถลงการณ์ของคณะกรรมการกลาง
พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย" ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๑๕ เนื่องในโอกาส ๓๐ ปีแห่งการ
 ก่อตั้ง พทท. ซึ่งวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทยได้นำมาอ่านออกอากาศในวันเดียวกันนั้น
 ในแถลงการณ์ดังกล่าวประกาศแนวทางการต่อสู้แบบแจ่มชัดว่า "หนทางยี่ขวานอาวุธ
 เป็นหนทางที่ถูกต้องแต่เพียงหนทางเดียว พรรคค้ำค้ำใจแน่วแน่ที่จะยืนยันให้สงครามประชาชน
 ไปจนถึงที่สุด" หลังจากนั้นแถลงการณ์และบทความต่างๆ ที่โฆษณาผ่านสถานีวิทยุเสียงประชาชน -
 แห่งประเทศไทย ก็ได้เน้นย้ำเรื่องการต่อสู้ด้วยอาวุธกับฝ่ายรัฐบาลอย่างสม่ำเสมอตลอดมา

ขณะเดียวกัน พทท. ก็ได้แสดงทัศนะคัดค้าน "แนวทางรัฐสภา" หรือ "แนวทางสันติ"
 อยู่ตลอดเวลาอีกด้วย เอกสารของ พทท. ซึ่งหนึ่งพทท. เกี่ยวกับการเรื่องนี้ว่า

๗. แถลงการณ์ดังกล่าวมีความยาวประมาณ ๘ หน้ากระดาษฟอสเฟต

"หนทางรัฐสภา" "การฆาตกรรมอย่างสันติ" เป็นคำพูดโรสสาร์ที่หลุดออกจากปากของลัทธินัก
 ที่คัดค้านการถอดสวญอาวุธ ... คนพวกนี้สับสนคลั่งกับความต้องการของจักรพรรดินิยม
 และพวกปฏิกริยา เราจะคัดค้านอย่างเด็ดเดี่ยวและถึงที่สุด แม้จะดำเนินการ
 ถอดสวญกำลังอาวุธแล้ว ก็ยังต้องคัดค้านความกึกกัมอย่างสันติของลัทธินัก มิฉะนั้น
 ก็ไม่สามารถเผชิญการถอดสวญกำลังอาวุธไปจนถึงที่สุด จะทำให้สถานการณ์อันตึง
 ของการถอดสวญอาวุธสูญเสียไป"

และใคอาจคำพูดของเหมาเจ๋อตุง ว่า " การถอดสวญกำลังอาวุธคือจุดพิเศษและข้อดีเด่นของการ
 ปฏิวัติประเทศจีนในประเทศทุนนิยม การฆาตกรรมอย่างสันตินั้นไปไม่รอด ในประเทศกึ่งเมืองขึ้นถึง
 คักกัณการกึ่งเป็นหนทางกัน"

ไม่เป็นหนังสือเลยว่ ลัทธินัก พทท. กล่าวโจมตีนั้นคือ สหภาพโซเวียต เช่นเดียวกับ
 กับทจนกล่าวโจมตี พทท. อธิบายคำว่า ลัทธินักว่าเป็นลัทธินักโอกาสเดียว ๑๐ เป็น

๘. ปัญหาการปฏิวัติประเทศไทย เล่ม ๒ เอกสารของพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง -
 ประเทศไทย (พฤศจิกายน ๒๕๐๔) หน้า ๒๐ (เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารโรเนียวขนาดยาว
 มีจำนวน ๒๕ หน้า)

๙. เป็นคำพูดของ พทท. ตามแนวความคิดของเหมาเจ๋อตุง ซึ่งให้คำอธิบาย
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในสรณิพนธ์เรื่อง "ปัญหาสงครามและยุทธศาสตร์" และรวบรวมไว้ใน
สรณิพนธ์เหมาเจ๋อตุง เล่ม ๒ ตอนทศ หน้า ๔๑๔ - ๔๔๔

๑๐. พทท. ให้คำอธิบายไว้ในเอกสารของ พทท. ฉบับหนึ่ง ซึ่งเจาหน้าที่ยึดได้
 พิมพ์นามกว่า "เอกสารอ่านประกอบ (ไม่ควรรนำไปเผยแพร่และพิมพ์...)" เอกสารดังกล่าว
 เป็นเอกสารโรเนียวขนาดยาวมีจำนวน ๔๓ หน้า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนำเอาแนวความคิดของ
 เหมาเจ๋อตุงมาใช้ในการปฏิวัติประเทศไทย คำอธิบายดังกล่าวปรากฏอยู่ในหน้า ๑๒ - ๑๓

กระแสดความคึกคักขึ้นในนายทุนชนชั้นหนึ่งที่ต่อต้านลัทธิมากซ์ - เลนิน ในขบวนการคอมมิวนิสต์
 สากล ก็กร่อนขบวนการชนชั้นกรรมกร โดยใ้โดยปฏิเสธหลักการพื้นฐานและสัจจธรรมทั่วไปของลัทธิ
 มากซ์ คบกลางความแตกต่างระหว่างสังคมนิยมกับทุนนิยม ระหว่างเผด็จการชนชั้นกรรมกรที่พบกับ
 ชนชั้นนายทุน และเสนอแนวทาง "การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ" "การแข่งขันอย่างสันติ" พร้อม
 กันนั้นได้โจมตีว่าลัทธิแกสทาลาฟโซเวียตสมคบกับจักรพรรดินิยมอเมริกาและปฏิกิริยาประเทศ
 ต่างๆ ทำการปราบปรามประชาชนประเทศต่างๆ และฟื้นฟูอำนาจทุนนิยม นอกจากนี้ เมื่อ
 วันที่ ๒๐ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๘ สถาบันวิทยุ "เสียงประชาชนแห่งประเทศไทย" ก็ได้
 ออกอากาศบทความคัดลอกกันในตัวชื่อว่า "หนทางการปฏิวัติไทยเอกราชประชาธิปไตยที่แท้จริง
 มิใช่จะโค่นล้มลัทธิปฏิรูป หากคือการปฏิวัติ"^{๑๑} ซึ่งมีเนื้อหาเขียนยืนยันมั่นในแนวทางการต่อสู้
 คอยอาวุธ- แต่เพียงหนทางเดียว ผู้ที่คัดความก็ยกความเคลื่อนไหวของ พทท.หลายท่านแสดง
 ทักแนะว่า พทท.เสนอบทความดังกล่าวเพื่อประกาศย่ำว่า พทท.ยังคงยืนหยัดที่จะต่อสู้กับอำนาจรัฐ
 คอยอาวุธคอยการทำสงครามประชาชนตามแนวทางของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ใช้วิธีการแบบล้อม
 เมือง และการทำสงครามยืดเยื้อ สาเหตุที่พทท.ของ พทท.เสนอบทความดังกล่าวนี้เนื่องจาก
 ได้มีเขียนบทความ และพิมพ์หนังสือวิจารณ์แนวทางการต่อสู้ของ พทท. ในเมือง โดยเฉพาะ
 ในกลุ่มนักศึกษาว่าเป็นการดำเนินการแบบ "ล้มเสียง เอียงซ้าย" หรืออีกนัยหนึ่งการใช้วิธีการ
 รุนแรงในการต่อสู้ในเมือง ในขณะที่สถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิวัติ แทนที่จะใช้วิธีการล้มลิก
 รัคกุม และยาวนาน อันจะเป็นผลให้ขบวนการต่อสู้พลาถพลังได้ ผู้ที่ศึกษาค้นความเคลื่อนไหว

๑๑. หาดานรายละเอียดได้จากหนังสือ การต่อสู้สองแนวทาง ของ อานา
 ยุทธวิวัฒน์ (ไม่ปรากฏชื่อสำนักพิมพ์ และโรงพิมพ์) ซึ่งตีพิมพ์จำหน่ายเมื่อประมาณเดือน ตุลาคม
 ๒๕๑๘

เกี่ยวกับคอมมิวนิสต์กล่าวหาว่า เป้าหมายสุดท้ายแห่งโครงการจะโจมตีคอมมิวนิสต์ในนามปากกาว่า "อำนาจ ยุทธวิธีใหม่" หรือ นายเงิน บัวออน ซึ่งเป็นอดีตนายก พทท. ระดับสูง และถูกจับกุมในปี ๒๕๖๐ ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะกล่าวถึงในบทที่ ๘ ต่อไป

๔. แนวทางสันติและความขัดแย้งระหว่างสองแนวทางภายใน พทท.

ในระยะระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นระยะที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นแตกแยกเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ภายในพรรคสมาชิกระดับสูงของ พทท. ซึ่งอยู่ระหว่างที่กษัตริย์บรมราชูปถัมภ์ - เลนิน ในกรุงปักกิ่ง ความคิดดังกล่าวได้แตกความคิดเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ของพรรคว่าจะดำเนินไปในรูปใด ฝ่ายหนึ่งมีความคิดว่าแนวทางการปฏิวัติประเทศไทยควรจะเป็นรูปของการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธ โดยใช้ยุทธศาสตร์ของจีนเป็นแนวทาง นั่นคือการต่อสู้ด้วยสงครามยืดเยื้อในชนบทและอาศัยกำลังชาวนาเป็นพื้นฐานแห่งกำลัง กลุ่มนี้ นายวิรัช อังคตาวุธ เป็นหัวหน้ากลุ่ม ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งมีความคิดว่าแนวทางการปฏิวัติประเทศไทยควรจะใช้แนวทางการต่อสู้อย่างสันติ และไม่เห็นด้วยกับการรับเอาแนวความคิดของจีนมาใช้เป็นรูปแบบการต่อสู้ในประเทศไทยทั้งหมด โดยที่เห็นว่าปัญหาในสภาพสังคมของจีนแตกต่างกับสังคมไทย ปัญหาการกดขี่หรือปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยยังไม่รุนแรง เช่น ในจีนและประเทศไทยก็ไม่มีปัญหาการยึดครองจากต่างชาติ มลกดขี่เป็นผู้นำสำคัญของแนวความคิดกลุ่มนี้คือ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร โดยมีสมาชิกคนอื่นๆ เช่น นายเงิน บัวออน รวมอยู่ด้วย ซึ่งในระยะดังกล่าวบุคคลกลุ่มนี้กำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันมาทซ์ - เลนิน ที่กรุงปักกิ่ง โดยเสนอความคิดเห็นในนามสมาชิกพรรค และเสนอต่อ พทท. โดยผ่านหน่วยพรรคและตัวแทนพรรคที่ประจำอยู่ในประเทศจีนให้พิจารณาแก้ไขแนวทางการต่อสู้ และนโยบายเฉพาะหน้าของพรรค โดย

มีความเห็นว่าแนวทางการต่อสู้และนโยบายของพรรคที่กำหนดขึ้นนั้นมีลักษณะที่รุนแรงและไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยในขณะนั้น สมาชิก พรรคกลุ่มนี้เรียกร้องให้มีการปรับปรุงพรรคให้มีลักษณะชาติมากกว่าลักษณะสากล และมีความเป็นตัวของตัวเอง มิใช่จะรับเอาแนวความคิดหรือแนวทางการต่อสู้แบบของจีนมาใช้ทั้งหมด สมาชิก พรรคไทยนิยมยกปัญหาขึ้นมาพิจารณาและปรากฏว่าได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาแนวทางการต่อสู้เป็นเวลาเกือบ ๒ ปี

ผลของการต่อสู้ทางความคิดครั้งนี้นักต่อสู้ แนวทางรุนแรงได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคระดับสูงในการลงมติขั้นสุดท้าย ซึ่งสมาชิกฝ่ายแนวทางสันติส่วนใหญ่ยกยอมรับมติของ พรรค. ยกเวน นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ซึ่งได้ลาออกจากพรรคทันทีที่เดินทางกลับประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ (หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมในกรุงปักกิ่ง) และเขามอบตัวต่อทางการรัฐบาลในปี พ.ศ. ๒๕๐๑

ผลจากการต่อสู้ทางความคิดครั้งนี้นักต่อสู้ พรรค. พยายามลดความกดดันจากความรู้สึกชาตินิยมควายการเปิดโอกาสให้สมาชิกพรรคที่เป็นคนไทยได้เข้าไปเป็นกรรมการในระดับสูงของพรรคคือ ระดับคณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการเมืองใหม่มากขึ้น (ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอายุไล่ในพรรคไม่สูงนัก เมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิก พรรค. ไซ่สายจีน ซึ่งเป็นพวกมีส่วนร่วมในการจัดตั้งขบวนการคอมมิวนิสต์ และดำเนินงานของ พรรค. มาแต่ต้น ในขณะที่คนไทยเพิ่งจะเขามารวมในพรรคในระยะหลังตั้งแต่ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา) ภายหลังจากนี้ในระยะระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๑ - ๒๕๑๐ สมาชิกที่นิยมแนวทางสันติได้เข้าไปเป็นกรรมการระดับสูงของ พรรค. มากขึ้น แต่สมาชิกกลุ่มนี้ไม่อาจจะนำเอาแนวทางสันติมาใช้ได้ตามที่เคยปรารถนาไว้ เนื่องจากเงื่อนไขต่างๆ ในสังคมไทยขณะนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปในสภาพที่ผลักดันให้ พรรค. ต้องใช้วิธีการต่อสู้ความแนวรุนแรง และได้ทำให้แนวทางรุนแรงเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับ

โดยเค็ดขาดภายใน พทท. และมีข้อมูลบางประการบ่งว่า หลังจาก พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นมา สมาชิกที่นิยมแนวทางรุนแรงหลายคนก็กลับไปเป็นกรรม การระคับสูงแทนที่กลุ่มบุคคลที่นิยมแนวทางสันติ

สำหรับเงื่อนไขที่ผลักดันให้ พทท. ให้อำนาจการรุนแรงอย่างเปิดเผยและเค็ดขาดนั้น เกิดจากปัญหาในประเทศและสภาพสังคมหลายประการ อันได้แก่ การปราบปรามอย่างรุนแรงของรัฐบาล ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลไทยกับสหรัฐ ที่เพิ่มขึ้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างคนในสังคมเหล่านี้ เป็นต้น ซึ่งในทันทีจะขอลดทวนอย่างย่อ ในบางประเด็น และจะพูดถึงอีกครั้งเมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขการขยายตัวของ พทท. ในบทที่ ๒ ว่าด้วยเรื่องสงครามประชาชน ซึ่งจะพิจารณาโดยรวมในปัจจุบันทุกปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการทำสงครามประชาชน สำหรับในช่วงระยะ พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๑๐ เงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อแนวทางการต่อสู้ของ พทท. ก็คือ การปราบปรามอย่างรุนแรงของรัฐบาล เพราะนับแต่การปฏิวัติเมื่อ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นมา รัฐบาลทหารของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้จับกุมผู้ต้องสงสัยว่าเป็นคอมมิวนิสต์จำนวนมาก แทนที่การจับกุมดังกล่าวจะมีผลในการยับยั้งต่อการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ กลับช่วยให้การขยายตัวของคอมมิวนิสต์กระจายไปกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะเป็นการบีบบังคับให้สมาชิก พทท. จำนวนมากหลบหนีการจับกุมของรัฐบาลเข้าไปปฏิบัติงานในชนบท ยิ่งกว่านั้นการที่รัฐบาลมีคำสั่งประหารชีวิตผู้ต้องสงสัยว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เช่น นายครอง จันดาวงศ์ นายรวม วงศ์พันธ์ นายศุภชัย ศรีสติ มีผลให้ความกล้าแข็งของผู้นำ พทท. เกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้หมดไป และเล็งเห็นว่า พทท. จะต้องตอบโต้การปราบปรามของรัฐบาลด้วยวิธีการรุนแรง นั่นคือ การต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธอย่างรุนแรงและกว้างขวางทั่วประเทศ ปัจจัยสำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การที่รัฐบาลไทยให้ความร่วมมือกับสหรัฐ ในการทำสงครามในเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผูกพันทางทหาร

ระหว่างไทยกับสหรัฐ ซึ่งเพิ่มมากขึ้น ถึงขั้นที่สหรัฐ ส่งกองกำลังทหารและเครื่องบินมาใน
 ประเทศไทยเป็นจำนวนมากในระยะอันรวดเร็ว ทำให้ พทท.สามารถจะหยิบยกรถยนต์เข้ามา
 โจมตีได้เป็นอย่างดี ประเทศไทยตกอยู่ในใต้อำนาจยึดครองของสหรัฐ และอยู่ในสภาพของ
 ประเทศกึ่งอาณานิคมเช่นเดียวกับที่ประเทศจีนเคยเผชิญมาแล้ว และปัญหานี้ก็กลายเป็นเงื่อนโซ่
 ที่สมาชิก พทท. ทุกคนเห็นด้วยและยอมรับอย่างสิ้นเชิงว่า วิธีทางการปฏิวัติประเทศไทยมีอยู่
 เพียงหนทางเดียวเท่านั้น นั่นคือการทำสงครามปลดแอกอย่างรุนแรง และกว้างขวางทั่วประเทศ